

STSJ de Cantàbria de 21 de juliol de 2009, recurs 506/2008

Matèries negociables i matèries no negociables (accés al text de la sentència)

Impugnat un acord de condicions de treball del personal funcionari municipal, el Tribunal analitza punt per punt tots els articles recorreguts, dels quals en destaquen els següents:

- Determinació d'altres dies inhàbils en el calendari laboral, a banda dels establerts per l'Estat i la comunitat autònoma, mitjançant pacte entre l'Ajuntament i els representants dels funcionaris. El Tribunal argumenta que és nul perquè **la determinació dels dies inhàbils és competència exclusiva estatal i en part autonòmica, però no municipal.**
- Vacances: el Tribunal considera legítim el pacte d'1 mes de vacances anuals, que s'estableixin 4 dies de vacances extraordinaris quan aquelles no s'haguessin pogut gaudir durant l'any per motius del servei, i uns dies de vacances com a premi per antiguitat. Argumenta que **la LEBEP preveu amb caràcter de mínims un període de 22 dies laborables de vacances, però que la legislació autonòmica és la que ha de regular el període anual de vacances.**
- Reconeixement del permís per inici de la convivència a les parelles de fet que aportin certificat de convivència expedit per l'ajuntament corresponent: el Tribunal declara nul·la aquesta possibilitat perquè **la legislació autonòmica requereix que la parella s'acrediti mitjançant inscripció al registre públic corresponent.**
- Reducció d'1 dia de permís per mort, accident o hospitalització de familiar respecte allò previst a la LEBEP: el Tribunal declara nul aquest acord.
- Es condiona el permís per canvi de domicili sense canvi de residència a un criteri de distància i no de residència: el Tribunal estima la nul·litat d'aquest pacte perquè és contrari a les previsions de la LEBEP.
- **Complement del 100% de les retribucions en cas de baixa per incapacitat temporal: el Tribunal estima que és vàlida la negociació d'aquest complement, i això amb base als següents arguments:**
 - Les normes s'han d'interpretar conforme la realitat social del temps en què han de ser aplicades.
 - El principi d'autonomia dels municipis permet als ajuntaments, bé per pròpia iniciativa o bé per negociació amb els seus funcionaris, l'establiment de les millores previstes a l'article 192 del *Real Decreto Legislativo 1/1994, de 20 de junio, por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social (TRLGSS)*, ja que el *RD 480/1993, de 2 abril, por el que se integra en el Régimen General del Especial de los Funcionarios de la Administración Local*, no va introduir cap condició ni termini en aquest àmbit en l'article 181 del TRLGSS de 1974.
 - L'article 192 TRLGSS de 1994 tampoc estableix cap condició respecte la seva aplicació al personal funcionari.

- Aquesta mesura no infringeix allò establert a la Llei de pressupostos ni en altres normes amb rang de llei.
- El *Decreto autonómico 10/1987, de 13 de febrero*, dóna cobertura legal a aquesta mesura, perquè en el seu article 6.5 estableix la plenitud de drets econòmics durant la llicència per malaltia fins a l'alta o, en el seu cas, la declaració d'incapacitat. Aquest article és d'aplicació a l'entitat local per aplicació de l'article 142 del *Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, por el que se aprueba el Texto Refundido de las Disposiciones Legales vigentes en materia de Régimen Local*.
- **Pacte d'ajudes socials** (pròtesis, bosses d'estudi, bestretes per compra d'habitatge..): el Tribunal argumenta que **tenen naturalesa social i no retributiva, motiu pel qual és vàlida la seva negociació**.
- Pagament de les despeses per renovació del carnet de conduir al personal al qual se li va exigir aquesta condició per a l'ingrés: **és vàlida la seva negociació perquè la renovació del carnet és necessària per a prestar el servei**, sense que es puguin superar els límits pressupostaris corresponents.
- **Sistema d'indemnització pel concepte d'assistència a judicis diferent del previst a la legislació d'aplicació: el Tribunal declara la nul·litat** d'aquest article perquè és d'aplicació el *Real Decreto 462/2002, de 24 de mayo, sobre indemnizaciones por razón del servicio*.